

**Няма нови изисквания към
преводаческите агенции!**
(04.04.2013)

На 19.05.2012 год. започна подписване на петицията срещу новите изисквания към преводаческите агенции (в оригиналното заглавие: „за преводаческите агенции“)⁶⁸.

Тази петиция е обсъждана многократно във форума към нея⁶⁹, затова няма да се спирам подробно на съдържанието ѝ. Главното и основното в нея е това, че тя е направена по слухове. В това обаче няма нищо лошо. Не е съществено и това, че погрешно се цитира Хагската конвенция за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, в която нищо не се споменава за заверка на подписа на преводача. За да не стане недоразумение обаче, ще цитирам петицията: „Съгласно Чл. 2 от Конвенцията, **единственото задължение на КО е да проверява и заверява подписите на преводачите**“

и чл. 2 от Конвенцията:

68 http://www.peticiaq.com/peticia_protiv_novite_iziskvania_za_prevodacheski_agencii

69 <http://www.peticiaq.com/forum/32093>

„Всяка договаряща държава освобождава от легализация документите, по отношение на които се прилага тази конвенция и които трябва да се представят на нейна територия. По смисъла на тази конвенция легализация представляват единствено формалните процедури, чрез които дипломатическите и консулските служители на държавата, на чиято територия трябва да се представи документът, удостоверяват истинността на подписа, качеството, в което е действало лицето, подписало документа, или при необходимост, автентичността на печата или марката, поставени върху документа.“

КО няма задължение да проверява и заверява подписите дори и според прословутия си правилник за легализациите, заверките и т.н. Думата „преводач“ се среща в правилника само на едно единствено място, в преходните и заключителни разпоредби:

„§ 9. Преводите за нуждите на гражданите от окръзите, в които няма открити бюра за преводи или няма **преводачи** на съответните езици, се извършват от Бюрото за преводи на ПУ "Комплексни услуги" към Столичния народен съвет или от бюрата за преводи на съответните предприятия в други окръзи.“

Ако някой все още не е разбрал, че подпис под превод и подпис под публичен или дори

частен документ, не е все едно, това не пречи. В правилника, във връзка със заверката на подпис, се казва следното:

„Чл. 6. Легализация на документи и други книжа, подписани от частни лица, се извършва само ако подписите на тези лица са нотариално заверени, а подписът на нотариуса е заверен от Министерството на правосъдието.“

Дори и да приемем, че КО си мисли, че заверявайки подписите на преводачите все едно заверява подписи на частни лица, то агенциите за преводи нотариуси ли са?

Всичко казано по-горе илюстрира заплетеността на проблема, който в петицията е представен като единствено задължение на КО съгласно Хагската конвенция. Мисля, че все пак вече повечето представители на преводаческия бранш са разбрали, че нито Хагската конвенция, нито правилникът вменяват такова задължение на КО.

В прословутото си писмо № 12ПР-1149 до МС с копие до Рени, Иван Сираков потвърди, че „Удостоверяването на подписа на преводача от страна на МВнР е дейност, която не би следвало да се извършва от ведомството, не е законосъобразна и следва да бъде прекра-

тена"⁷⁰.

Основната причина да има недоволство срещу т. нар. „нови изисквания“ към преводаческите агенции, беше тази, че ако те не могат да ги изпълнят, губят право да извършват официални преводи. Обаче, както разбрахме, КО незаконосъобразно заверява подписите на преводачите. Тази дейност ще бъде прекратена и смисълът на поддържане на списък с фирми в КО ще отпадне.

Това няма да засегне преводаческите агенции, понеже тяхната дейност е свободна, не се лицензира, колкото и заблуди да е имало досега. Преводаческата дейност не е дейност, забранена от закона, тя дори не се регулира с никой закон. Но това са въпроси, които вече съм повдигал и разглеждал.⁷¹

Да се върнем на петицията. На 28.03.2013 год., десет месеца след стартирането на подписката, във форума към петицията някой анонимно постна съобщение до членовете на Европейския парламент от Комисията по петициите, датирано 30.01.2013 год.⁷²

В това съобщение се казва:

70 Вж. Приложение 12 „Писмо от МВнР № 12ПР-1149“

71 Вж. статията „Свобода на превода“

72 Вж. Приложение 23 „Съобщение във връзка с петиция 0701/2012“

„следва да се отбележи, че вносителката на петицията протестира срещу намерението на българския министър на външните работи да въведе редица задължителни изисквания за преводаческите агенции. **На този етап мярката не е официално приета и следователно не се създават правни задължения за преводаческите агенции в България.**

Ето защо, към този момент Комисията не може да предприеме никакви допълнителни действия в рамките на тази петиция."

Това означава чисто и просто: **НЯМА НОВИ ИЗИСКВАНИЯ!**

Същият смисъл имаха и определенията на ВАС. Заповедта на министъра, с която би трябвало да се въвеждат никакви изисквания, била „вътрешно-служебен акт насочен към организиране на работата на МВнР" и по-нататък: „Заповедта касае част от дейността на администрацията на МВнР, която е подчинена на министъра, но не засяга защитени от закона права и интереси на граждани и юридически лица" (определение № 13174 от 23.10.2012). В определение № 1194 от 24.01.2013 се напомня, че със заповедта е утвърден „проект за типов договор за възлагане извършването на официални преводи на документи и други книжа **за нуждите на**

консулското обслужване"

Значи, и съдът потвърждава, че министърът е утвърдил само **проект** за типов договор, а не самия типов договор. Също така, съдът потвърждава, че този договор е само **за нуждите на консулското обслужване**, което съгласно Виенската конвенция за консулските отношения, се извършва от консулства в чужбина,⁷³ което се потвърждава и от чл. 84 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност.

Това също означава, че **НЯМА НОВИ ИЗИСКВАНИЯ** към преводаческите агенции!

Парадоксалното в цялата история е, че хиляди собственици на агенции не искат да приемат този факт. Но има и друг парадокс: въпреки неуспеха да се обединим, успех беше постигнат. Тук споменах само три случая: съобщението на Комисията по петициите, определенията на ВАС и писмо № 12ПР-1149 от Иван Сираков.

И в трите случая се дават отговори, които не се възприемат позитивно нито от собствениците на агенции, нито от институциите. Проблемът може би ще се окаже съвсем друг.

73 Вж. статията „Какво е общото между заповед № 95-00-152 и законопроекта за консулското съдействие и обслужване?“

Отпадането на договора с МВНР би освободило преводачите от задължението да дават подписите си на преводачески агенции. Тук става належашо създаването на регистър на квалифицираните преводачи, които да заверяват със собствения си подпис, без допълнителна заверка, официалните преводи, които сами извършват.⁷⁴

Но какво правят всички в нашия бранш? Собствениците на агенции не показват по никакъв начин, че са доволни от това, че няма нови изисквания. Преводачите цяла година се спотайват и публично не изразяват мнението си. Сякаш няма преводачи в България! Не вярвам, всички ние знаем, че това не е истина. Оказва се, че робите обичат оковите си. Това какво е: мазохизъм или олугоумие?

74 Вж. Приложение 25 „Писмо до приемна на МС с копие до Президентството“